[2021] 9 எஸ்.சி.ஆர். 81

பகவான் நாராயண் கெய்க்வாட்

எதிர்

மகாராஷ்டிரா மாநிலம் மற்றும் பலர்

(குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்(கள்) 1039/2021)

2021 ம் வருடம் செப்டம்பர் 20 ம் நாள்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அஜய் ரஸ்தோகி
மற்றும்
மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அபய் எஸ். ஓகா

இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 – பிரிவு 326 – அபாயகரமான கருவிகள் மூலம் தன்னிச்சையாக கொடுங்காயம் விளைவித்தல் – கீழான தண்டனை – குற்றத்தின் போது, மேல்முறையீட்டாளரும், மற்ற குற்றம்சாட்டப்பட்ட நபர்களும் பாதிக்கப்பட்டவரை ஒரு பயங்கரமான ஆயுதத்தால் தாக்கியதால், அவரது வலதுகை மற்றும் கால் துண்டிக்கப்பட்டதாக அரசு தரப்பு வழக்கு – எனினும், உடனடியாக அளிக்கப்பட்ட மருத்துவ

சிகிச்சையால் பாதிக்கப்பட்டவர் உயிர் பிழைத்தார் – விசாரணை நீதிமன்றம், குற்றம்சாட்டப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளர் உள்ளிட்ட 12 குற்றம்சாட்டப்பட்டவர்களையும் இ.த.ச–வின் பிரிவு 326 உடன் இணைந்த பிரிவு 149 படியான குற்றத்தில் குற்றஞ்சாட்டியது, குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் தலா 7 வருடங்கள் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது – குற்றம் சாட்டப்பட்ட 12 நபர்களும் கூட்டாக மேல்முறையீடு செய்ததில், உயர்நீதிமன்றம் தனது எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பு வாயிலாக, தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளரான (எ 1) உள்பட குற்றம்சாட்டப்பட்ட எ 3, எ 4, எ 10 மற்றும் எ 12 ஆகியவர்களைக் குற்றவாளிகள் என்று கண்டது, மேலும் குற்றம்சாட்டப்பட்ட மற்ற நபர்களுக்கு எதிராக போதிய ஆதாரம் இல்லாததால், அவர்களை விடுதலை செய்தது – எ 3, எ 4, எ 10 மற்றும் எ 12 ஆகிய நான்கு எதிரிகள் மீதான மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது – மேல்முறையீட்டாளருக்கு 5 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது – மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் காயமடைந்த பாதிக்கப்பட்டவருக்கு இடையே சமரசம் ஏற்பட்டுள்ளதால், வழக்கினைச் சட்டப்படி சமரசமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மேல்முறையீட்டாளரால் உச்சநீதிமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது – முடிவு: சமரசத்தின் சாராம்சம் இயந்திர தனத்தில் முற்றிலும் மிதமிஞ்சியதாக இருந்தது மற்றும் முந்தைய

உறவுகளைப் பற்றி எதுவும் வெளிவரவில்லை, ஏதேனும் இருந்திருந்தால், அல்லது அத்தகைய நல்ல உறவுகள் அல்லது எந்த வகையான குடும்ப உறவுகள் பிற்பாடு வளர்ந்தன, அத்தகைய உண்மைகள் அனைத்தும் முற்றிலுமாக காணப்படவில்லை மற்றும் உள்ளடக்கங்கள் ஒரே மாதிரியானவை – சமரசம் இந்த நீதிமன்றத்தின் திருப்தியை பதிவு செய்யவில்லை – இ.த.ச–வின் பிரிவு 326 படி மேல்முறையீட்டாளருக்கு தண்டனை வழங்குவதற்கு, உயர்நீதிமன்றம் போதுமான காரணத்தைப் பதிவு செய்துள்ளது – தாக்குதலின் கொடூரம் ஆவணங்களிலிருந்து தெரிகிறது – காயமடைந்தவர், நிரந்தரமாக ஊனமுற்றார் – மேல்முறையீட்டாளரின் செயல் மன்னிக்க முடியாதது – இதனால், உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தண்டனையில் தலையிட எந்த காரணமும் இல்லை.

மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்த நீதிமன்றத்தின்

முடிவு: 1. சமரசத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு, இந்த நீதிமன்றத்தால் கவனிக்கப்பட்டவற்றின் சாராம்சம், அதாவது உண்மை தொடர்பான அறிக்கை, இயந்திரத் தனத்தில் முற்றிலும் மிதமிஞ்சியதாக உள்ளது மற்றும் முந்தைய உறவுகள் ஏதேனும் இருந்திருந்தால், அது பற்றி எதுவும் வெளிவரவில்லை, அல்லது அத்தகைய நல்லுறவுகள் எப்போது அல்லது எந்த வகையான

குடும்ப உறவுகள் பிற்பாடு வளர்ந்தன, அத்தகைய உண்மைகள் அனைத்தும் முற்றிலுமாக காணப்படவில்லை மற்றும் உள்ளடக்கங்கள் ஒரே மாதிரியானவை, மேலும் அது 5 ஜூலை 2018 ம் தேதியில், முகமது இப்ராஹிம் – எதிர் – கர்நாடக மாநிலம் மற்றும் பலர் (குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 825/2018) என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில் 6 வது பத்தியிலிருந்து அவ்வாறே நகல் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

2. அண்மையில் முரளி வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில், இந்த நீதிமன்றம் சமரசம் மட்டுமின்றி, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தண்டனையில் பாதிக்கும் மேல் அனுபவித்துள்ளார் என்ற உண்மை உட்பட, குற்றம் இழைக்கப்பட்ட பிற மோசமான மற்றும் தணிக்கும் சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில் கொண்டது, மேலும் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் ஒட்டுமொத்தத்தில், இந்த நீதிமன்றம் தலையிட்டு தண்டனையை வடிவமைத்துள்ளது.

3. தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளரின் மேல்முறையீடு வழக்கினைத் தள்ளுபடி செய்து, இ.த.ச–வின் பிரிவு 326 கீழ் அவரைக் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்கும் போது, உயர்நீதிமன்றம் அதன் போதுமான காரணங்களைப் பதிவு செய்துள்ளது. மேலும் இது மேல்முறையீட்டாளரின் திட்டமிடப்பட்ட முயற்சி என்ற

உண்மை மட்டுமல்லாது, அவர் பாதிக்கப்பட்டவரை வாளால் தாக்கி, அவரது வலது காலில் முழங்காலுக்கு கீழேயும், வலது கையில் முழங்கைக்கு கீழேயும் வெட்டியுள்ளார், இக்கொடூரம் ஆவணங்களைப் பார்க்கும் போது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

4. தவறு செய்தவருக்கு தண்டனை வழங்குவது குற்றவியல் பகிர்மான அமைப்பின் இதயமாகும், ஆனால் விசாரணையை எதிர்கொள்ளும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றச்சாட்டுகளில் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்பட்ட பின்னர், அவருக்கு நியாயமான தண்டனையை வழங்குவதில் விசாரணை நீதிமன்றத்தை மதிப்பிடுவதற்கு, சட்டமியற்றும் அல்லது நீதித்துறை நெறிமுறையாக வகுக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்கள் எதையும் இந்த நீதிமன்றம் காணவில்லை. ஆயினும்கூட, இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளை ஒருவர் ஆராய்ந்தால், இந்த நீதிமன்றம் தண்டனை வழங்குவதில் விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்தும்போது பல்வேறு காரணிகளின் கலவையை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது என்று தோன்றும், அதாவது, விகிதாச்சாரத்தன்மை, தடுப்பு, மறுவாழ்வு போன்ற பல்வேறு காரணிகளின் கலவையை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது.

5. சம்பவம் நடந்த பிந்தைய கட்டத்திலோ அல்லது குற்றம்

நிரூபிக்கப்பட்ட பின்னரோ சமரசம் ஏற்பட்டால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கும் பாதிக்கப்பட்டவருக்கும் இடையே மனக்கசப்புணர்வு ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, குற்றத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப வழங்கப்பட்ட தண்டனையில் குறுக்கிடுவதில் ஒரு காரணியாக இருக்கலாம், மேலும், சாத்தியமானால், அவர்களின் உறவை மீட்டெடுப்பது எப்போதும் நல்லது. ஆனால், தண்டனையை வடிவமைக்க, மற்ற மோசமான மற்றும் தணிக்கும் காரணிகளும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு ஆதரவாகவும் சாதகமாகவும் இருக்கும்வரை, சமரசம் ஒரு தனி அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியாது. இது வழக்கின் உண்மைகளையும், சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில் கொண்டு எப்போதும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

6. சம்பவம் நடந்து 28 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது பெறப்பட்ட சமரசம் குறித்து இந்நீதிமன்றம் திருப்தியை பதிவு செய்ய முடியவில்லை.மேலும், நிரந்தரமாக ஊனமுற்று, இவ்வளவு காலமாக பாதிக்கப்பட்டவர் அனுபவித்து வந்த துன்பங்களை இந்த நீதிமன்றம் மறந்துவிட முடியாது. கூறப்படும் சம்பவத்தில், பாதிக்கப்பட்டவருக்கு கால் மற்றும் கை துண்டிக்கப்பட்டது, அவர் அன்றிலிருந்து உயிருக்குப் போராடி, செயற்கை கால் மற்றும் கையுடன் அன்றாட வேலைகளை

செய்து வருகிறார். அவரது உடலின் முக்கிய உறுப்புகளை இழந்து நிரந்தரமாக ஊனமுற்றுள்ளார். எனவே மேல்முறையீட்டாளரின் இத்தகைய செயல் மன்னிக்க முடியாதது.

ராம் புஜன் மற்றும் பலர் –எதிர்– உத்தரபிரதேச மாநிலம் **(1973) 2 எஸ்சிசி 456** *: முரளி –எதிர்– அரசுக்காக காவல் ஆய்வாளர்* **(2021) 1 எஸ்சிசி 726***: முகமது இப்ராஹிம் –எதிர்– கர்நாடக மாநிலம் மற்றும் பலர்* **(குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 825 /2018) முன்தீர்ப்புகள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.**

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்</u>

(1973)2 எஸ்சிசி456 ல் பத்தி 11 பார்வையிடப்பட்டது

(2021)1 எஸ்சிசி726 ல் பத்தி 11 பார்வையிடப்பட்டது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டுஅதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 1039/2021.

10.06.2020 அன்று, பம்பாய் உயர்நீதிமன்றம், குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 136/1996 வழக்கில், பிறப்பித்த தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து இந்த மேல்முறையீடு.

மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பு வழக்கறிஞர்கள் – மஹேஷ் ஜெத்மலானி, மூத்த வழக்கறிஞர், பிரவீன் சத்தலே, செல்வி.குஞ்சன் மங்களா, ராஜிவ் சங்கர் திவிவேதி, சுஷாந்த் குமார் சர்கார், ரிஷப் ஜெயின், செல்வி. ஆர்த்தி திவிவேதி ஆகியோர்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பு வழக்கறிஞர்கள் – சச்சின் பாட்டீல், ராஹுல் சிட்னிஸ், ஆதித்யா ஏ பாண்டே, ஜியோ ஜோசப், விஜய் எஸ்.காம்கர், ஷஷி பூஷன் பி.அட்கோன்கர் ஆகியோர்.

<u>தீர்ப்புரை</u>

மாண்புமிகு நீதியரசர் **திரு. ரஸ்தோகி** அவர்களால் இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை பகரப்பட்டது.

1) அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2) இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 326 ன் கீழான குற்றத்திற்காக வழங்கப்பட்ட குற்றத்தீர்ப்பை உறுதி செய்து, 5

வருடங்கள் கடுங்காவல் தண்டனை மற்றும் ரூ.10000/– அபராதமும், குற்றவியல் விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 357–ன் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட நபருக்கு ரூபாய் இரண்டு லட்சம் இழப்பீடாக வழங்கியும் 10 ஜூன் 2021 அன்று பம்பாய் உயர்நீதிமன்றம், குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 110/1996 ல் வழங்கிய தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிற்கு எதிராக இந்த உடனடி மேல்முறையீடு.

3) அரசு தரப்பு வழக்கு என்னவென்றால், 13 டிசம்பர் 1993 ம் தேதி மாலை சுமார் 5.30 மணியளவில், சுபாஷ் யாதவ்ராவ் பாட்டீல் (காயமடைந்த பாதிக்கப்பட்டவர்), டெம்பூர்னியிலிருந்து மாலேகானுக்கு சைக்கிளில் திரும்பி கொண்டிருந்தார். அவர் பிரதான சாலைக்கு அருகில் வந்த போது, குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்கள் ஒரு டிராக்டரில் அங்கு வந்து, அவர் மீது கல் வீசத் தொடங்கினர். கல் அவரது முதுகில் தாக்கியது மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் ஒருவர் அவரது இடது முழங்காலுக்கு கீழே சத்தரால் அடித்தார். அவர் ஓடத்தொடங்கும் போது, அவர் கீழே விழுந்தார். குற்றம்சாட்டப்பட்ட தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளர் அவரது வலது காலில் முழங்காலுக்கு கீழே பயங்கரமான ஆயுதத்தால் (வாள்) தாக்கினார். கொடூரமான தாக்குதலால் அது கிட்டத்தட்ட சிதைந்தது மற்றும் வாள் தாக்குதலை தவிர்க்க

முயன்றபோது காயமடைந்தவர் தனது வலது கையை உயர்த்தி தவிர்க்க முயன்றார், வெட்டு அவரது வலது கை முழங்கைக்கு கீழே பட்டது, அதனால் அது துண்டிக்கப்பட்டது மற்றும் காயங்களிலிருந்து அதிக ரத்தப்போக்கு இருந்தது. அவர் உடனடியாக மருத்துவ சிகிச்சைக்காக மருத்துவமனைக்கு அழைத்து செல்லப்பட்டார்.

4) பாதிக்கப்பட்டவரைப் பரிசோதித்த (அ.சா.8) மருத்துவர் விஜய் ஷிவராம் உபாசே, தனது சாட்சியத்தில், நோயாளியை மருத்துவமனைக்கு கொண்டு வந்த போது, முழங்காலுக்கு கீழே அவரது வலது கால் முற்றிலுமாக துண்டிக்கப்பட்டு, வெட்டப்பட்டிருந்தது மற்றும் முழங்கைக்கு கீழே வலது கை தோளில் தொங்கிக்கொண்டு இருந்தது. ரத்தம் கசிவதை நிறுத்தவும், காயங்களை மூடுவதற்காகவும் அவர் காயங்களின் மேல் கட்டுப்போட்டுள்ளார். நரம்புகளின் அனைத்து நாளங்களும் திறந்திருந்தன மற்றும் காய எண்கள் 1 மற்றும் 4–ன் தமனிகள் வெட்டப்பட்டன. ஏராளமான ரத்தப்போக்கு இருந்தது மற்றும் உடனடி மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், பாதிக்கப்பட்டவருக்கு ஏற்பட்ட அனைத்து காயங்களின் ஒட்டுமொத்த விளைவு மரணத்திற்கு வழிவகுத்திருக்கும். காய எண்கள் 1 மற்றும் 4, உயிருக்கு ஆபத்தானவை.

5) காயங்கள் கொடூரமாக இருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், காயமடைந்தவரைப் பார்த்தவுடன், அ.சா.22, சிறப்பு நிர்வாகத்துறை நடுவரான முனைவர் பவாலே (அ.சா.12)–வின் மூலம் உடனடியாக அவரது மரண வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமளவிற்கு அவர் மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் விடப்பட்டார். அ.சா.22 மேலும் கூறியதாவது, பாதிக்கப்பட்டவரின் மன உறுதியாலும், உடனடி மருத்துவ சிகிச்சையாலும் தான் அவர் உயிர் பிழைக்க முடியும்.தெம்பூர்னி ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தால் வழங்கப்பட்ட மருத்துவ சான்றிதழ் – அ.சா.ஆ.59, காயங்களைப் பின்வருமாறு காட்டுகிறது:

"i) வலது கீழ் காலின் 1/3 வது பகுதியில் கூர்மையாக துண்டிக்கப்பட்ட வெட்டுக்காயம். அது முற்றிலுமாக வெட்டப்பட்டது.

ii) காய எண் 1–ன் முன்பகுதியில், 1/2 க்கு மேல் 4 1/2" X 1/2" அளவில் வெட்டுக்காயம்.

iii) காய எண் 1–ற்கு 1/2% மேலே, வெளிப்பக்கத்தில் 1" X 1/4" அளவில் வெட்டுக்காயம்.

iv) வலது முன் கைக்கு கீழே 1"க்கு மேல் கூர்மையான துண்டிக்கப்பட்ட வெட்டுக்காயம், நடுப்பகுதி, கை முற்றிலும் வெட்டப்பட்டது.

v) இடது பக்க காதின் பின்புறம் 1/4" X 1/4" அளவில் கீறல் சிராய்ப்பு காயம்.

6) ஆரம்பத்தில், 12 குற்றம்சாட்டப்பட்ட நபர்கள் விசாரணையை எதிர்கொண்டனர். மேலும் (அ.சா.7) சுபாஷ் யாதவ்ராவ் பாட்டீலுக்கு கடுமையான காயத்தை ஏற்படுத்தியதற்காக, இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 326 உடன் இணைந்த பிரிவு 149 படி, 26 பிப்ரவரி 1996 ம் தேதியிட்ட தீர்ப்புரை வாயிலாக கற்றறிந்த விசாரணை நீதிபதியால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தலா 7 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறை தண்டனை மற்றும் அபராதம் தலா ரூ.1000/–, அபராதம் செலுத்தத் தவறினால் மேலும் 6 மாதங்கள் கடுங்காவல் சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. குற்றம்சாட்டப்பட்ட 12 நபர்களும் கூட்டாக மேல்முறையீடு செய்ததில், உயர்நீதிமன்றம் 10 ஜூன் 2021 ம் தேதியிட்ட தனது எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பின்படி, தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளரான (எ 1) உள்பட குற்றம்சாட்டப்பட்ட நபர்களான எ 3, எ 4, எ 10 மற்றும் எ 12 ஆகியவர்களைக் குற்றவாளிகள் எனக் கண்டது மற்றும் குற்றம்சாட்டப்பட்ட மற்ற நபர்களுக்கு எதிராக போதிய ஆதாரம் இல்லாததால், எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பின்படி அவர்கள் விடுதலை

செய்யப்பட்டனர். எ 3, எ 4, எ 10 மற்றும் எ 12 ஆகிய நான்கு எதிரிகள் தொடர்பான மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

7) மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் உயர்நீதிமன்றத்தில் முன்வைத்த வாதம் என்னவென்றால், இந்த சம்பவம் 1993 ம் ஆண்டு நடந்த சம்பவம் என்றும், மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கு விசாரணையின் போது பிணையில் இருந்ததாகவும், மேலும் உயர்நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு நிலுவையில் இருப்பதாகவும், மேலும் 28 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் கணிசமான தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பது நியாயமற்றதாக இருக்கும் என்றும் முன்வைத்தார். ஆனால் அவரது வாதங்கள், எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பில் காரணங்களை கூறிய பிறகு நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது:–

> "30. இந்தச் சம்பவம் 1993 ம் ஆண்டு நடந்தது என்றும், 1996 ம் ஆண்டு முதல் மேல்முறையீடு செய்தவர்கள் பிணையில் இருப்பதாகவும், 23 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்களை மீண்டும் கணிசமான தண்டனைக்கு மாற்றுவது நியாயமற்றது என்றும் மேல்முறையீட்டாளர்கள் தரப்பில் ஆஜரான வழக்கறிஞர் வாதங்களை முன்வைத்தார். ஆனால்,

இத்தனை ஆண்டுகளாக செயற்கை கை, காலுடன் நியாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் புகார்தாரர் உயிர் பிழைத்ததையும், அவரது கை, கால்கள் துண்டிக்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதையும் நீதிமன்றம் கண்டுகொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

35.பாதிக்கப்பட்டவர் வாழ்நாள் முழுவதும் ஊனமுற்றவர் ஆனார். செயற்கை கை மற்றும் காலுடன் அவர் தனது அன்றாட வேலைகளைத் தொடர்கிறார் என்பது உண்மை தான். ஆனால் அவர் தனது உடலின் முக்கிய உறுப்புகளை இழந்துவிட்டார். அ.சா.7.–ஐப் பரிசோதித்த மருத்துவர்கள், உடனடி சிகிச்சையில்லாத பட்சத்தில், மரணம் உறுதி என்று தெளிவாகக் கூறியுள்ளனர். அ.சா.8 ன் மூலம் முறையாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பாதிக்கப்பட்ட நபரின் சாட்சியத்தை, சந்தேகிக்க எந்தக் காரணமும் இல்லை "

8) இ.த.ச–வின் பிரிவு 326–ன் கீழ் தண்டனையை

உறுதிப்படுத்தும் போது, மேல்முறையீட்டாளருக்கு 5 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் சிறை தண்டனையும், குற்றவியல் விசாரணை முறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 357–ன் கீழ் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு இழப்பீடு வழங்குவதற்காக ரூ.2,00,000/– செலுத்தவும் தண்டனை விதிக்கப்பட்டதற்கான முக்கிய காரணம் இதுதான்.

9) சரணடைவதில் இருந்து விலக்கு பெறுவதற்கான விண்ணப்பம், 14 ஜூலை 2021ம் தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் நீதிபதி அறையிலிருந்து கற்றறிந்த நீதிபதியால் நிராகரிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு 05 ஆகஸ்ட் 2021ம் தேதியன்று தான் மேல்முறையீடு செய்தவர் சரணடைந்தார். இது நாள் வரை, அவர் 5 மாத கால அசல் தண்டனையை அனுபவித்து விட்டார் என்று இந்த நீதிமன்றத்திற்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது.

10) இந்த வழக்கு விசாரணைக்கு பட்டியலிடப்பட்ட போது இந்த நீதிமன்றத்தால் எந்த அறிவிப்பும் வெளியிடப்படவில்லை என்பதையும், மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. மகேஷ் ஜெத்மலானி தகுதியின் அடிப்படையில் வழக்கினை வாதிடவில்லை, ஆனால் மேல்முறையீட்டாளருக்கும் காயப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட ஒரு சமரசத்தின் அடிப்படையில், குற்றத்தை

சமரசமாக முடிவு செய்ய வேண்டி தனது வாதத்தை மட்டுப்படுத்தினார் என்பதையும் ஆவணங்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும் மேல்முறையீட்டாளருக்கும், காயமடைந்த பாதிக்கப்பட்டவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சமரசத்திற்கு ஆதரவாக, 13 ஜூலை 2021ம் தேதியிடப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டவரின் சமரச பிரமாணப்பத்திரம் ஒன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டது, மேல்முறையீட்டாளர் மீதமுள்ள தண்டனையை அனுபவிக்க பாதிக்கப்பட்ட நபருக்கு விருப்பம் இல்லை என்பதை நியாயப்படுத்தும் வகையிலும், குடும்பங்களுக்கு இடையேயான அமைதி மற்றும் நல்லிணக்கத்தை கருத்திற்கொண்டு குற்றத்தை சமரசமாக முடிக்கக் கோரியும், மேல்முறையீட்டாளரை தண்டனையிலிருந்து விடுவிக்குமாறும் அதில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

11) பதிவு செய்யப்பட்ட சமரச பிரமாணப்பத்திரத்தின் வலிமையின் அடிப்படையில், கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், இரு தரப்பினரும் தங்கள் தகராறுகளை சுமூகமாக தீர்த்துக்கொண்டனர் என்றும், குடும்ப உறவுகள் மிகவும் சுமூகமாக இருக்கின்றன என்றும், இப்போது அவர்கள் இரு குடும்பத்தினர்களும் திருமண உறவுகளை கொண்டுள்ளனர் என்றும், தவறான புரிதலின் காரணமாகவும், அந்த தருணத்தில்

ஏற்பட்ட தூண்டுதலின் காரணமாகவும் சம்பவம் நடந்தது என்றும் இரு குடும்பங்களுக்கு இடையேயான அமைதி மற்றும் நல்லிணக்கத்தின் நலன் கருதியும், வழக்கை சமரசமாக முடிக்குமாறு கோரிய புகார்தாரரின் வேண்டுகோளின்படியும், நீதியின் நலன் கருதியும், அவர் அனுபவித்த தண்டனையின் அடிப்படையில் அவரை விடுவிக்க வேண்டி தரப்பினர்களால் கூட்டாக வேண்டப்பட்டது என்றும் சமர்ப்பித்தார். மேலும், இது தொடர்பாக, *ராம் புஜன் மற்றும் பலர் – எதிர்– உத்திரபிரதேச மாநிலம் (1973(2) எஸ்.சி.சி. 456) மற்றும் முரளி – எதிர்– அரசுக்காக, காவல் ஆய்வாளர் (2021(1) எஸ்.சி.சி. 726)* ஆகிய வழக்குகளில் இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்புகளை ஆதரவாக முன்வைத்தனர்.

12) புகார்தாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், மேல்முறையீட்டாளருடன் சேர்ந்து, காயமடைந்த புகார்தாரர் (அ.சா.7) ஒரு கூட்டுப்பிரமாணப்பத்திரம் தாக்கல் செய்துள்ளதாகவும், காயமடைந்த பாதிக்கப்பட்டவரின் பிரமாணப்பத்திரத்தின் பத்தி–3 ன்படி, பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர் தங்களது நல்லுறவை மீட்டெடுத்துள்ளதாகவும் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் ஏற்கனவே அனுபவித்த தண்டனை காலத்தின் அடிப்படையில் அவர் விடுவிக்கப்படவேண்டும் என்று

சமர்ப்பித்துள்ளார்.

13) இதற்கு மாறாக, மேல்முறையீட்டாளரின் கோரிக்கையை எதிர்த்த அரசு தரப்பு வழக்கறிஞர் திரு. சச்சின் பாட்டீல் சமர்ப்பித்ததாவது, குற்றவியல் நீதி அமைப்பின் இறுதி நோக்கம் சமூகத்தை பாதுகாப்பதும், சட்டத்தின் உறுதியான இலக்கை அடைவதில் தகுந்த தண்டனையை விதிப்பதன் மூலம் குற்றவாளியை தடுப்பதும் ஆகும். மேலும் சமூகத்தின் மனசாட்சியை பிரதிபலிக்கும் அத்தகைய தண்டனையை விதிக்கும் வகையில் நீதிமன்றங்கள் தண்டனை முறையை செயல்படுத்தும் என்று எப்போதும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மேலும் தண்டனை செயல்முறையானது, அது இருக்க வேண்டிய இடத்தில் கடுமையாக இருக்க வேண்டும். இ.த.ச–வின் பிரிவு 326–ன் கீழ் தண்டனையை உறுதி செய்து, 5 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை விதித்து 2021ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 10ம் தேதி உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பிற்கு பிறகு பெறப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சமரசம் குறித்து அவர் கூறுகையில், சம்பவம் நடந்து 28 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிகழ்ந்த இது போன்ற சமரசமானது அவரைப் பொறுத்தவரை, வற்புறுத்தலின் மூலமாகவோ அல்லது தூண்டுதலின் மூலமாகவோ பெறப்பட்டுள்ளது. இது குற்றவியல் நீதி

அமைப்புக்கு தீங்கு விளைவிப்பது மட்டுமல்லாமல், சட்டம் மற்றும் சமூகத்தின் செயல்திறன் குறித்த பொதுமக்களின் நம்பிக்கையை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது.

14) கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் மேலும் தனது வாதத்தில், கற்றறிந்த விசாரணை நீதிபதியும், உயர்நீதிமன்றமும், தண்டனை விதிக்கும் போது, சம்பவத்தின் தன்மை, குற்றம் நடைபெற்றபோது இருந்த சம்பவத்தின் தொடர்புடைய காரணிகள் ஆகியவற்றைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, பாரபட்சமற்ற முறையில் சம்பந்தப்பட்ட சூழ்நிலைகளை நேர்த்தியாக சமன் செய்துள்ளனர். பெறப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சமரசத்தின் அடிப்படையிலோ, சம்பவம் நடந்து 28 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரே இரவில் மேம்பட்ட நல்லுறவின் அடிப்படையிலோ, மேற்கூறிய தீர்ப்புகளில் சாதாரணமாக தலையிடக்கூடாது.

15) கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் மேலும் முன்வைத்ததாவது, 13 டிசம்பர் 1993 அன்று சம்பவம் நடந்ததாகவும், கற்றறிந்த விசாரணை நீதிபதி 26 பிப்ரவரி, 1996 அன்று வழங்கிய தீர்ப்பின் மூலம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்ததாகவும், மேல்முறையீட்டாளரால் உயர்நீதிமன்றத்தின் முன்பாக 1996 ம் வருடம் மேல்முறையீடு தாக்கல்

செய்யப்பட்டதாகவும், அது ஜூன் 2021ல் முடிவு செய்யப்பட்டதாகவும், மேலும் மேல்முறையீடு செய்தவர் முழுவதும் பிணையில் இருந்ததாகவும், குடும்பங்களுக்கு இடையேயான நல்லுறவு ஒருபோதும் முன்வரவில்லை என்றும், ஆனால் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு, மேல்முறையீட்டாளர் இப்போது தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட பின்னரே, தண்டனையை தவிர்ப்பதை நியாயப்படுத்தும் விதமாக அத்தகைய சமரச பிரமாணப்பத்திரம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும், இது வழக்கமாக எந்த நம்பகத்தன்மையையும் ஏற்படுத்தாது என்றும், மேலும் தாக்கல் செய்யப்பட்ட சமரச பிரமாணப்பத்திரங்கள், அவற்றின் நம்பகத்தன்மை மற்றும் உண்மைத்தன்மை ஆகியவை குறித்து ஒவ்வொரு வழக்கின் உண்மைகளிலும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், புகார்தாரருக்கு ஏற்பட்ட நிரந்தர ஊனத்தின் காயத்தைப் பார்க்கையில், தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளருக்கு பதிவில் சமரசம் என்ற கவசம் இருந்த போதிலும், அவர் எந்தவித கேட்புகைக்கும் தகுதியற்றவர்.

16) தரப்பினர்கள் சார்பாக முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களை நாங்கள் கவனமுடன் பரிசீலித்துள்ளோம், மேலும் அவர்களின் உதவியுடன் ஆவணங்களில் உள்ள தகவல்களை ஆராய்ந்தோம்.

17) இ.த.ச.வின் பிரிவு 326–ன்படியான தண்டனைக்குரிய குற்றம், கு.வி.மு.ச.வின் பிரிவு 320–ன் படி, சமரசமாக தீர்த்துக்கொள்ள முடியாதது என்பது குறித்து எவ்வித மாற்றுக்கருத்தும் இல்லை. அரசு தரப்பு வழக்கின்படி, மேல்முறையீட்டாளர், காயமடைந்த பாதிக்கப்பட்ட நபரை(அ.சா.7) ஒரு கொடிய ஆயுதத்தால் (வாள்) தாக்கியதன் காரணமாக, நிரந்தர ஊனம் ஏற்பட்டுள்ளது மற்றும் இச்சம்பவத்தின் கொடூரத்தன்மை, ஆவணங்கள் மூலமாக தெளிவாக தெரிகிறது. 13 டிசம்பர் 1993 ம் தேதி நடந்த சம்பவத்தின் போது, அவரது வலது கை மற்றும் கால் துண்டிக்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்டவரின் மன உறுதியாலும், உடனடி மருத்துவ சிகிச்சையாலும் தான் அவர் உயிர் பிழைக்க முடிந்தது. உடனடியாக மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்கப்படாமல் இருந்தால், அவரது மரணம் உறுதியானது என்று சிகிச்சை அளித்த மருத்துவர் கூட கூறினார்.

18) வழக்கு ஆவணங்கள் மற்றும் கற்றறிந்த விசாரணை நீதிபதியால் பதிவு செய்யப்பட்டு, உயர்நீதிமன்றத்தால் எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பின் மூலம் உறுதிபடுத்தப்பட்ட ஒத்திசைவான காண்முடிவுகள் ஆகியவற்றை உற்று நோக்கிய பிறகு, மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் தகுதியின்படியான வாதங்கள் எதுவும் முன்வைக்கப்படவில்லை

என்றபோதும், எங்களின் சொந்த திருப்திக்காக நாங்கள் பதிவுகளை ஆய்ந்தோம், மேல்முறையீட்டாளர் குற்றவாளி என சரியாகவே கருதப்பட்டு, இ.த.ச.வின் பிரிவு 326–ன் கீழான குற்றத்திற்கு தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதே எங்கள் கருத்து.

19) மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், 13 ஜூலை 2021ம் தேதி தரப்பினர்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட சமரசத்தின் அடிப்படையில், தண்டனை குறித்து மட்டுமே தனது எதிர்வாதத்தை முன்வைத்தார். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், 10 ஜூன் 2021ம் தேதியிட்ட உயர்நீதிமன்றத்தின் எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பு மூலம், இ.த.ச.வின் பிரிவு 326ன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு குற்றவாளி என உறுதிசெய்யப்பட்டு, 5 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பின்னரே, குடும்ப உறவுகள் அனைத்தும் வழக்கில் முன்வந்தன. மேலும் இந்த நீதிமன்றத்திடம் தெரிவிக்கப்பட்டவாறு அவர் இன்றுவரை வெறும் 5 மாதங்களே தண்டனையை அனுபவித்துள்ளார்.

20) பாதிக்கப்பட்டவர் தாக்கல் செய்த 13 ஜூலை 2021ம் தேதியிட்ட சமரச பிரமாணப்பத்திரத்தின் பத்தி–3 ஐப் பின்வருமாறு பிரித்தெடுப்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று

இந்நீதிமன்றம் கருதுகிறது:–

"3. கேள்விக்குரிய சம்பவம், 13.12.1993 ம் தேதியன்று, அதாவது 28 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், தவறான புரிதலின் காரணமாகவும், அந்த தருணத்தில் ஏற்பட்ட தூண்டுதலின் காரணமாகவும் நடந்தது என்று உறுதிமொழி அளிப்பவர் மேலும் கூறுகிறார். மனுதாரர் மற்றும் உறுதிமொழி அளிப்பவர் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஒரே கிராமத்தில் இருப்பதால் காலப்போக்கில் மனுதாருக்கும் உறுதிமொழி அளிப்பவருக்கும் இடையே உள்ள உறவுகள் மிகவும் சுமூகமாகிவிட்டன. மனுதாரரும் உறுதிமொழி அளிப்பவரும் தற்போது மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் மற்றும் ஒருவருக்கு ஒருவர் குடும்பத்துடன் திருமண உறவு வைத்துள்ளனர். மனுதாரர் மற்றும் உறுதிமொழி அளிப்பவர் ஆகிய இருவரின் குடும்பத்தினர்களும், ஒருவருக்கொருவர்

அவரவரது குடும்ப நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்கின்றனர். அதிக கால இடைவெளியினால், அவர்களுக்குள்ளான வெறுப்புகள் மறைந்து, நட்பின் வடிவத்தை எடுத்துள்ளன. மனுதாரர் இதய நோயால் பாதிக்கப்பட்ட 65 வயது நபர், மேலும் அவருக்கு மருத்துவ உதவி மற்றும் கவனிப்பு தொடர்ந்து தேவைப்படுகிறது. இவர்கள், வயதான பெற்றோர், மனைவி மற்றும் குழந்தைகளைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நிலையில் மனுதாரர் சிறை கம்பிகளுக்கு பின்னால் சென்றால், அவர்களின் ஒட்டுமொத்தக் குடும்பமும் ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பை சந்திக்க நேரிடும். மனுதாரர், விசாரணை காலத்திலும், தண்டனை வழங்கப்பட்டு, விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றத்தால் பிணை வழங்கப்படும் காலம் வரையிலும், சிறை வாசம் அனுபவித்துள்ளார். மனுதாரர் மீதமுள்ள தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதிமொழி அளிப்பவருக்கு

சிறிதும் விருப்பம் இல்லை. எனவே, இரு தரப்பினரின் நலனுக்காகவும், இரு குடும்பங்களுக்கு இடையேயான அமைதி மற்றும் நல்லிணக்கத்தின் நன்மைக்காகவும், குற்றத்தை சமரசமாக தீர்த்துக் கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டி புகார்தாரர் இந்த பிரமாணப்பத்திரத்தை தாக்கல் செய்துள்ளார்."

21) இந்த நீதிமன்றத்தின் மூன்று – நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வு, ***ராம் புஜன் மற்றும் பலர்*** (மேற்கூறிய) மற்றும் ***முரளி*** (மேற்கூறிய) ஆகிய வழக்குகளில், வற்புறுத்தலாலும் தூண்டுதலாலும் இந்த சமரசம் பெறப்படவில்லை என்றும், எந்தவிதமான முன்பதிவும்/ முன்னெச்சரிக்கையும் இல்லாமல் சுதந்திரமான விருப்பத்துடன் ஏற்படும் சமரசம் குறித்து கண்டிப்பாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், கேள்விக்குரிய தண்டனைத் தீர்ப்பை மாற்றுவதன் மூலம் இது தணிக்கும் காரணங்களில் ஒன்றாகக் கருத்திற்கொள்ளப்படலாம் என்றும் அதன் திருப்தியை பதிவு செய்துள்ளது.

22) மேற்குறிப்பிட்ட தீர்ப்பில், இந்த நீதிமன்றம் கண்ட சட்டக்கோட்பாடுகள் மற்றும் உண்மைகளில் நாங்கள் முழு

உடன்பாடு கொண்டுள்ளோம். ஆனால் டிசம்பர் 1993 யில் நடந்த சம்பவத்திற்காக, குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு இ.த.ச–வின் பிரிவு 326–ன் கீழ், உயர்நீதிமன்றத்தின் எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பின் மூலம் தண்டனை உறுதி செய்யப்பட்ட பின்னர், ஒரே இரவில் பெறப்பட்ட சமரசத்தின் உள்ளடக்கங்களில் எங்களின் திருப்தியை பதிவு செய்ய முடியவில்லை.

23) சமரசத்தின் பத்தி 3 ல் குறிப்பிடப்பட்டு, இந்த நீதிமன்றத்தால் கவனிக்கப்பட்டவற்றின் சாராம்சம், அதாவது உண்மை தொடர்பான அறிக்கை, இயந்திரத் தனத்தில் முற்றிலும் மிதமிஞ்சியதாக உள்ளது மற்றும் முந்தைய உறவுகள் ஏதேனும் இருந்திருந்தால், அது பற்றி எதுவும் வெளிவரவில்லை, அல்லது அத்தகைய நல்லுறவுகள் எப்போது அல்லது எந்த வகையான குடும்ப உறவுகள் பிற்பாடு வளர்ந்தன, அத்தகைய உண்மைகள் அனைத்தும் முற்றிலுமாகக் காணப்படவில்லை மற்றும் உள்ளடக்கங்கள் ஒரே மாதிரியானவை, மேலும் அது 5 ஜூலை 2018 ம் தேதியில், ***முகமது இப்ராஹிம் – எதிர் – கர்நாடக மாநிலம் மற்றும் பலர்*** (குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 825/2018) என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில் 6 வது பத்தியிலிருந்து அவ்வாறே நகல் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

24) அண்மையில் ***முரளி*** (மேற்கூறிய) வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில், இந்த நீதிமன்றம் சமரசம் மட்டுமின்றி, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தண்டனையில் பாதிக்கும் மேல் அனுபவித்துள்ளார் என்ற உண்மை உட்பட, குற்றம் இழைக்கப்பட்ட பிற மோசமான மற்றும் தணிக்கும் சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில் கொண்டது, மேலும் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் ஒட்டுமொத்தத்தில், இந்த நீதிமன்றம் தலையிட்டு தண்டனையை வடிவமைத்துள்ளது.

25) இந்த வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், ஒரு குற்றத்திற்காக வழங்கப்படவேண்டிய நியாயமான மற்றும் பொருத்தமான தண்டனையை தீர்மானிப்பதற்காக, குற்றம் இழைக்கப்பட்ட மோசமான மற்றும் தணிக்கும் காரணிகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் நீதிமன்றத்தால் கவனத்தில் கொள்ளபட்டு, பாரபட்சமற்ற முறையில் தொடர்புடைய சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் நுட்பமாகச் சமநிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

26) தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளரின் மேல்முறையீடு வழக்கினைத் தள்ளுபடி செய்து, இ.த.ச–வின் பிரிவு 326 –ன் கீழ் அவரைக் குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளிக்கும் போது, உயர்நீதிமன்றம்

அதன் போதுமான காரணங்களைப் பதிவு செய்துள்ளது. மேலும் இது மேல்முறையீட்டாளரின் திட்டமிடப்பட்ட முயற்சி என்ற உண்மை மட்டுமல்லாது, அவர் பாதிக்கப்பட்டவரை வாளால் தாக்கி, அவரது வலது காலில் முழங்காலுக்கு கீழேயும், வலது கையில் முழங்கைக்கு கீழேயும் வெட்டியுள்ளார், இக்கொடூரம் ஆவணங்களைப் பார்க்கும் போது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

27) காயமடைந்த பாதிக்கப்பட்டவர் வாழ்நாள் முழுவதும் ஊனமுற்றவராகவும், செயற்கை கை, காலுடன் தனது அன்றாட வேலைகளை மேற்கொண்டு, உடலின் முக்கிய உறுப்புகளை இழந்து நிரந்தர ஊனமுற்றவராக இருக்கிறார் என்பதை இந்த நீதிமன்றம் கண்டுகொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. உடனடியாக மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், மரணம் நிச்சயம் என்றும், அதன் காரணமாகத் தான் மரண வாக்குமூலம் பதிவு செய்யப்பட்டது என்றும் அ.சா.8 கூறியுள்ளார். இது போன்ற ஒரு கொடூரத்தைப் புறக்கணிக்க முடியாது, மேலும் குற்றம் தனி நபருக்கு எதிரானது அல்ல ஆனால் சமூகத்திற்கு எதிரானது, அதைக் கடுமையாகக் கையாளவேண்டும் என்பது எங்கள் கருத்து.

28) தவறு செய்தவருக்கு தண்டனை வழங்குவது குற்றவியல் பகிர்மான அமைப்பின் இதயமாகும், ஆனால்

விசாரணையை எதிர்கொள்ளும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றச்சாட்டுகளில் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்பட்ட பின்னர், அவருக்கு நியாயமான தண்டனையை வழங்குவதில் விசாரணை நீதிமன்றத்தை மதிப்பிடுவதற்கு, சட்டமியற்றும் அல்லது நீதித்துறை நெறிமுறையாக வகுக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்கள் எதையும் இந்த நீதிமன்றம் காணவில்லை. ஆயினும்கூட, இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளை ஒருவர் ஆராய்ந்தால், இந்த நீதிமன்றம் தண்டனை வழங்குவதில் விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்தும்போது பல்வேறு காரணிகளின் கலவையை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது என்று தோன்றும், அதாவது, விகிதாச்சாரத்தன்மை, தடுப்பு, மறுவாழ்வு போன்ற பல்வேறு காரணிகளின் கலவையை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது.

29) சம்பவம் நடந்த பிந்தைய கட்டத்திலோ அல்லது குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்ட பின்னரோ சமரசம் ஏற்பட்டால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கும் பாதிக்கப்பட்டவருக்கும் இடையே மனக்கசப்புணர்வு ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, குற்றத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப வழங்கப்பட்ட தண்டனையில் குறுக்கிடுவதில் ஒரு காரணியாக இருக்கலாம், மேலும், சாத்தியமானால், அவர்களின் உறவை மீட்டெடுப்பது எப்போதும் நல்லது. ஆனால், தண்டனையை வடிவமைக்க, மற்ற மோசமான மற்றும் தணிக்கும்

காரணிகளும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு ஆதரவாகவும் சாதகமாகவும் இருக்கும்வரை, சமரசம் ஒரு தனி அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியாது. இது வழக்கின் உண்மைகளையும், சூழ்நிலைகளையும் கருத்தில் கொண்டு எப்போதும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

30) ஏற்கனவே கவனத்தில் கொண்டபடி, சம்பவம் நடந்து 28 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது பெறப்பட்ட சமரசம் குறித்து இந்நீதிமன்றம் திருப்தியை பதிவு செய்ய முடியவில்லை. மேலும், நிரந்தரமாக ஊனமுற்று, இவ்வளவு காலமாக பாதிக்கப்பட்டவர் அனுபவித்து வந்த துன்பங்களை இந்த நீதிமன்றம் மறந்துவிட முடியாது. கூறப்படும் சம்பவத்தில், பாதிக்கப்பட்டவருக்கு கால் மற்றும் கை துண்டிக்கப்பட்டது, அவர் அன்றிலிருந்து உயிருக்குப் போராடி, செயற்கை கால் மற்றும் கையுடன் அன்றாட வேலைகளை செய்து வருகிறார். அவரது உடலின் முக்கிய உறுப்புகளை இழந்து நிரந்தரமாக ஊனமுற்றுள்ளார். எனவே மேல்முறையீட்டாளரின் இத்தகைய செயல் மன்னிக்க முடியாதது.

31) வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் மொத்தத்தில், உயர்நீதிமன்றம் தனது எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பின்

மூலம் உறுதிசெய்து வழங்கிய தண்டனையில் தலையிடுவதற்கு, 13 ஜூலை 2021ம் தேதியில் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படும் சமரசத்தின் எந்தப் பலனையும் நாங்கள் வழங்க விரும்பவில்லை, இது குறைந்தபட்சம் இந்த நீதிமன்றத்தின் தலையீட்டை அழைக்காது.

32) இதன் விளைவாக, மேல்முறையீடு அதன்படி தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

33) நிலுவையில் உள்ள விண்ணப்பம்(ங்கள்), ஏதேனும் இருந்தால், முடிக்கப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு தள்ளபடி செய்யப்படுகிறது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."